

Среща на Шаръ

На снѣжния Шаръ върху лоба студень
три български царя дойдоха за среща
(събрала ги бѣше орисница веща):
Симеонъ, Самуилъ и великий Асень.

И взоръ като впиха въ простора огромни,
Симеонъ горделиво извика тогазъ:
„Познахъ тѣзъ предѣли! Тукъ всичко ме помни,
тѣзъ крайща пространни владѣль съмъ ги азъ!“

Тогазъ Самуилъ къмъ Синьото мѡре
посочи и викна: „До тамо владѣхъ!“
И славний Асень, духъ гордъ, проговори:
„Надъ онѣзъ вълни сини азъ знаме развѣхъ!“

Внезапно развѣ се тамъ нѣкакво знаме.
Позна го и съ радостъ възкликна Асень:
„Другари, поклонъ! Я гледайте: тамъ е
на мили ни правнуци сбжднатий блѣнь!“

А то приближи, поклони се тамо леко
на тритѣ царе и понесе се пакъ,
кат' орелъ вихрокриль, полетѣ надалеко,
все на югъ, за да кацне на Охридский брѣгъ.

И дълго следяха съ очи възхитени
на родното знаме полета свещень,
и дълго йощъ гледаха тамъ насълзени
Симеонъ, Самуилъ и великий Асень.
